

KÚRIA

Bfv.III.973/2012/3.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. év február hó 5. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A rágalmazás vétsége miatt folyamatban volt büntetőügyben dr. K.G., S.Z-né, dr. S.Z., Ny.Cs., T-K.I., K.I. és M.Á. magánvádlók által - jogi képviselőjük útján - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szombathelyi Városi Bíróság 28.B.662/2010/24. számú, illetőleg a Vas Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 3.Bf.319/2011/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Szombathelyi Városi Bíróság a 2011. június 1. napján kihirdetett 28.B.662/2010/24. számú ítéletével dr. J.T. terheltet felmentette az ellene 8 rb. folytatólagosan elkövetett rágalmazás vétsége [Btk. 179. § (1) bek., (2) bek. b) pont] miatt emelt vád alól.

A magánvádlók fellebbezése alapján eljárva a Vas Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2011. december 20-án meghozott

3.Bf.319/2011/7. számú ítéletével az elsőfokú határozatot annyiban változtatta meg, hogy mellőzte a magánvádlók bűnügyi költség megfizetésére kötelezését.

Az elsőfokú ítélettel megállapított - és a másodfokú bíróság által kiegészített - tényállás lényege a következő.

Dr. J.T. a D.R. Kft. ügyvezetője. 2009. évben a Kft. egy - több mint 200 lakásos - társasház üzemeltetője volt. A magánvádlók a társasházban lakástulajdonosok.

A Kft. és a magánvádlók között - az üzemeltetés kapcsán - elszámolási vita keletkezett.

Dr. J.T. aláíróként saját és cége nevét feltüntetve, különböző időpontokban „Tájékoztató” címmel a következő iratokat juttatta el a társasház valamennyi lakójához, és azokat kifüggesztette a társasház több lépcsőházában is.

A 2009. április 3-i keltezésű, aznap eljuttatott és kifüggesztett Tájékoztató szövege:

„A társasház biztonságos üzemeltethetősége érdekében tájékoztatásul közöljük a Tisztelt Lakótársakkal a FIZETÉST MEGTAGADÓ, tartósan vagy jelentős összeggel TARTOZÓ LAKÓK NÉVSORÁT, összes üzemeltetési tartozását és februári fűtődíját.

Kérjük a Tisztelt Lakókat, legyenek segítségünkre, és tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a fizetést megtagadó lakótársakat fizetésre bírják.

Ismételten felhívom a Tisztelt Lakók figyelmét, hogy a házat továbbra is a kikapcsolás veszélye fenyegeti!

Tájékoztatom a Tisztelt Lakókat arról is, hogy a cégünk a mai naptól nem garantálja a folyamatos és zavartalan szolgáltatást!

Felhívom a Tisztelt Lakók figyelmét, hogy az a tény, hogy egyesek vélt vagy valós sérelmeik miatt nem fizetnek azért, mert állítólag pert kezdeményeztek a többi tulajdonos ellen, nem mentesíti egyiküket sem az alól, hogy a társasház fenntartásához és működtetéséhez szükséges költségeket megfizessék.”

A szöveges Tájékoztató mellett lévő táblázat összesen 17 lakó nevét tartalmazta a lakás és az esedékes tartozás összegének megjelölésével.

A 2009. május 22-i keltezésű, aznap vagy másnap eljuttatott, kifüggesztett Tájékoztató szövege:

„Ismételten felhívom a Tisztelt Lakók figyelmét, hogy cégünk többszöri figyelmeztetése ellenére a lakótársak jelentős tartozása miatt a HÁZAT TOVÁBBRA IS A KIKAPCSOLÁS VESZÉLYE fenyegeti.

A társasház biztonságos üzemeltethetősége érdekében tájékoztatásul közöljük a Tisztelt Lakótársakkal a fizetést megtagadó, tartósan vagy jelentős összeggel tartozó lakók névsorát, összes üzemeltetési

tartozását.

A fenti táblázat nem teljes, mert abban nem szerepeltettük azoknak a lakóknak a nevét, akiknek ugyan tartozása áll fenn, de fizetési készségüket jelezték felénk és részletfizetést kértek. Ezen összeg: 9.586.996 Ft.

A lakók tartozása összesen 19.393.566 Ft.

A fenti táblázatot minden héten a befizetések alapján aktualizálni fogjuk."

A szöveges Tájékoztató mellett lévő táblázat összesen 28 lakó nevét tartalmazta az esedékes tartozás összegének megjelölésével.

A 2009. június 8-i keltezésű, 2009. június 8-10. között eljuttatott, kifüggesztett Tájékoztató tartalma:

- táblázat, ami összesen 30 lakó nevét tartalmazta a lakás, a telefonszám és az esedékes tartozás összegének megjelölésével; továbbá

- „Akiknek tartozása áll fenn, de fizetési készségüket jelezték felénk:" bevezető szöveggel összesen 23 lakó nevének feltüntetésével; végül

- „A fenti táblázatot minden héten a befizetések alapján aktualizálni fogjuk." szövegrész.

Mindhárom Tájékoztató mellett lévő táblázat a tartozással rendelkezők között feltüntette dr. K.G., S.Z-né, dr. S.Z., Ny.Cs., T-K.I., K.I., M.Á., Cs.P., H.A. és H.F. nevét, akik dr. J.T-vel szemben rágalmazás miatt feljelentést tettek és magánindítványt terjesztettek elő. Közülük H.F. a feljelentését visszavonta, H.A. pedig a vádat elejtette.

Az elsőfokú bíróság jogi értékelése szerint a Tájékoztatókban közölt tények, kijelentések a lakóközösség tagjainak tájékoztatását, figyelemfelhívását szolgálták. Nem tartalmaznak olyan tényállításokat, melyek a magánvádlókra nézve objektíve becsületsértők, és nem gyalázkodók.

Ehhez képest a rágalmazás nem tényállásszerű, a vád szerinti cselekmény nem bűncselekmény.

A másodfokú bíróság ezzel a jogi értékeléssel egyetértett. Ezen túlmenően kifejtette, hogy az ügyben valójában adatvédelmi problémáról lehet szó, ami azonban kívül esik a magánvádas büntetőeljárás körén.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, 2012. június 20-án dr. K.G., S.Z-né, dr. S.Z., Ny.Cs., T-K.I., K.I., M.Á. magánvádló, jogi képviselő útján a terhelt terhére - a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontját megjelölve - felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a felmentés miatt.

A felülvizsgálati indítvány szerint a Tájékoztatók szegyenlisták, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy a magánvádlók személyére nézve az adott körülmények között másban negatív értékitéletet alakítsanak ki. Általános közfelfogás, hogy nem tekinthető becsületes embernek, aki az igénybe vett szolgáltatásért tudatosan nem fizeti meg az ellenértéket, ilyen emberre adott esetben a bűncselekmény gyanúja is vetülhet.

Az ügy vádlottja és a magánvádlók között a Kft. számlázási gyakorlata miatt elszámolási vita volt, a lakók egy csoportjának keresetére polgári peres eljárás indult, ami jelenleg is tart.

A Kúria az ügyben a Be. 420. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott; melyen a magánvádlók jogi képviselője a felülvizsgálati indítvánnyal egyező, a védő pedig azzal ellentétes tartalommal szólalt fel.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ítélettel szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. A Be. 423. §-a (1) bekezdése alapján felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható; felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye (Be. 419. § (1) bek., 388. § (2) bek.). A jogkövetkeztetések - így a felmentő rendelkezés - helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a terhelt felmentésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor; s emiatt a magánvádló jogosult a jogerős ügydöntő határozat közlésétől számított 6 hónapon belül felülvizsgálati indítvány előterjesztésére [Be. 417. § (1) bek. I. pont b) alpont, 418. § (1) bek.].

A felülvizsgálati indítvány joghatályos, azonban az eljárt bíróság nem sértett büntető anyagi jogszabályt, amikor a terheltet felmentette, és a felmentés jogcíme is törvényes.

Előrebocsátja a Kúria, hogy az irányadó tényállás a magánindítvány előterjesztése joghatályosságára utaláson túlmenően nem tartalmazza az előterjesztés konkrét időpontját. Nem jelenti azonban a felülvizsgálati eljárásban előírt tényálláshoz kötöttség sérelmét, ha a magánindítvány joghatályossága vonatkozásában alapul veszi az egyes eljárási cselekmények megtörténtének iratokban meglévő időpontját [BH 2005/163.].

Az iratokból kitűnően 2009. április 30-án érkezett a Győri Városi

Bírósághoz dr. K.G., S.Z-né, dr. S.Z., Ny.Cs., T-K.I., K.I., M.Á., Cs.P., H.A. és H.F. feljelentése. Ebben dr. J.T. 2009. április 3-i keltezésű Tájékoztatójának tartalmát, illetve annak közzétételét sérelmezték és vele szemben magánindítványt is előterjesztettek.

Magánvádas eljárásban valójában nem a magánindítvány, hanem az a feljelentés a vád [Be. 497. § (1) bek.], ami tartalmazza a magánindítványt [Btk. 31. §, Be. 173. §] és egyben eleget tesz a törvényes vád követelményének [Be. 2. § (2) bek.].

A feljelentés tartalma eleget tett a vád alanyi és tárgyi meghatározottsága és személyre konkretizáltsága törvényi követelményének.

Ehhez képest - tehát a magánvádlók 2009. április 30-án bírósághoz érkezett feljelentése alapján - fennállt a büntetőeljárás megindításának a vád törvényességéhez kötött eljárási [Be. 2. § (2) bek.] és a magánindítvány meglétéhez kötött anyagi jogi [Btk. 31. § (1) bek., 183. § (1) bek.] feltétele. A magánvádlók magánindítványa valóban joghatályos.

A magánindítvány joghatályossága, illetve a vád törvényessége azonban csupán a 2009. április 3-i keltezésű Tájékoztató, illetve azzal kapcsolatos elkövetői magatartás esetére vonatkozó; ami viszont elkerülte az eljárt bíróság figyelmét.

A magánindítvány előterjesztésére vonatkozó törvényi szabályozás alapján - így a határidőhöz kötöttségből következően - ugyanis egyértelmű, hogy konkrét, múltbeli magatartás miatt van helye magánindítványnak. Annak megtételével rögzül és a felrótt cselekmény vonatkozásában válik érvényesítetté a büntetőigény, más magatartás miatt a büntető igényt ismét érvényesíteni kell. Ehhez képest magánvádas ügyben a vádmódosítás [Be. 310. §] értelemszerű korlátja a magánindítvány előterjesztésének törvényi határideje [Be. 173. §].

Az iratokból kitűnően - az irányadó tényállás szerinti - 2009. május 22-i és 2009. június 8-i keltezésű Tájékoztatók, illetve azok közzététele miatt nem lett előterjesztve magánindítvány (egyébként törvényi határidőn kívül sem). Ehhez képest azok nem képezhették a büntetőeljárás, illetve megítélés tárgyát.

Jelen esetben azonban ennek nincs jelentősége, mivel a büntetőjogi felelősség kérdése szempontjából az utóbbi két Tájékoztató szövegének - amint az irányadó tényállásból kitűnik - a 2009. április 3-i keltezésűhöz képest nem volt többlettartalma.

A Btk. 179. § (1) bekezdése alapján rágalmozást követ el, aki valakiről, más előtt, a becsület csorbítására alkalmas tényt állít

vagy híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ.

A bűncselekmény jogi tárgya a személyiségi jogok részét képező becsület; ezáltal büntetőjogi védelmet élvez a társadalmi megbecsülés és az emberi méltóság.

Elkövetési magatartása pedig a becsület csorbítására alkalmas tény állítása, híresztelés, ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata.

A társadalmi megbecsülés a személyről kialakult kedvező megítélés, a személy tulajdonságának, magatartásának környezetében meglévő elismertsége.

A méltóság az embert adottságától függetlenül megillető bánásmód igénye.

- „A méltóság az emberi léttel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és korlátozhatatlan, s ezért minden emberre nézve egyenlő.” [64/1991. (XII. 17.) AB hat. indoklás D/2/b) pontja]

- „Az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében deklarált méltósághoz való jog egyik funkciója az egyenlőség biztosítása.” [34/1992. (VI. 1.) AB hat. indoklás III/4/3. pontja; vö.: Alaptörvény (2011. április 25.) Szabadság és Felelősség Részének II. cikke]

Tény fogalma alá tartozik valamely, a múltban bekövetkezett vagy a jelenben (a megnyilatkozáskor) tartó cselekmény (cselekedet, magatartás), történés (jelenség, esemény), továbbá állapot (így az ember múltban fennállt, vagy jelenben fennálló tudatállapota is) [BH 1994/171.].

Tényállítást olyan megnyilatkozás, melynek tartalma múltban bekövetkezett vagy jelenben tartó cselekmény, történés, állapot. Jövőbeni cselekményre, történésre, állapotra vonatkozó megnyilatkozás nem tényállítást, hanem feltételezés; nem rágalmozás, hanem legfeljebb becsületsértés alapja lehet.

A tényállításhoz - törvényi tényállás szerint - „valakiről” kell megtörténnie. Ehhez képest a rágalmozás megvalósulásához szükséges tényállításhoz olyan - a sértett magatartását egyedileg felismerhetően meghatározó - nyilatkozatot, kijelentést kell érteni, aminek tartalma valamely múltban megtörtént, vagy jelenben történő esemény, jelenség, állapot [BH 2009/135.].

A becsület csorbítására alkalmasság objektív ismérve. Objektíve, a társadalomban kialakult általános megítélés, az általános erkölcsi és közfelfogás figyelembevételével kell eldönteni, hogy az adott tény állítása, híresztelése alkalmas-e a becsület csorbítására.

Nem a passzív alany, a sértett egyéni megítélése, szubjektív értékítélete, esetleges érzékenysége alapján kell megítélni, hogy a tényállítás, híresztelés alkalmas-e a becsület csorbítására [BH 2001/462.]. A törvény bár az adott sértett személyét, illetve becsületét védi, azonban nem az adott sértett szubjektív becsületérzéséhez kötötte, mérten.

Általában becsület csorbítására alkalmas olyan tény állítása, híresztelése, ami valósága esetén büntető-, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat a sértett ellen. Becsület csorbítására alkalmas olyan tény állítása, híresztelése is, ami az emberi méltóságot támadja, vagy alkalmas arra, hogy a sértettől, tulajdonságairól, magatartásáról a környezetében kialakult kedvező társadalmi megítélést, az elismertségét kedvezőtlen, negatív irányba befolyásolja [BH 2007/4.].

A becsület csorbítására alkalmasság a sérelem absztrakt lehetőségét jelenti. Nem feltétele a bűncselekmény megvalósulásának, hogy a hátrányos következmény - a becsület csorbulása - ténylegesen bekövetkezzék. Ugyancsak közömbös, hogy a tényközlés (tényállítás, híresztelés) a sértett becsületérzését ténylegesen érintette, sértette-e.

A rágalmazás szándékos bűncselekmény. A bűnösség megállapításához szükséges, hogy az elkövető tudata átfogja, hogy a tényközlés más előtt történik és objektíve alkalmas a sértett személy becsületének csorbítására. Nem feltétele azonban a bűnösségnek a sértési célzat és közömbös a motívum is.

Ezért a bűnösség megállapítása szempontjából közömbös a tényállítás valótlanságának tudata, a valóságtartalom tisztázatlansága, vagy annak az elkövető tudatában való mikénti feltevése, feltételezése, s az ebben való jó-, vagy rosszhiszeműség. A szándékosság megállapításához elégséges, ha az elkövető tudata átfogta, hogy tényközlésének tartalma - az általa állított, híresztelt tény - becsület csorbítására alkalmas [EBH 87.; BH 1999/540.].

Mindez azt is jelenti, hogy sem az adott tény valósága, sem a tényközlés közérdektől vagy jogos magánérdektől vezéreltsége, ilyen motívuma, illetve célzata önmagában, közvetlenül nem zárja ki a becsület csorbítására objektíve alkalmas tartalmú tényközlés jogellenességét.

Ehhez képest a bíróságnak először abban kell állást foglalnia, hogy a felrótt magatartás tény állítása-e (híresztelése stb.). Ha a cselekmény nem tartozik a tényállítás (híresztelés stb.) fogalma alá, akkor nem is tényállásszerű, tehát nem bűncselekmény.

Megjegyzzi a Kúria, hogy a törvényi tényállás szerinti tényállítás (híresztelés stb.), mint magatartás ellentéte valójában nem a véleménynyilvánítás, hanem a feltételezés, vagy vélekedés. Tehát aminek alapját nem képezi ténybeli kijelentés (nem tartalmaz múltban bekövetkezett vagy jelenben tartó cselekményre, történésre, állapotra vonatkozó megállapító megnyilatkozást).

A véleménynyilvánítás (a bírálat, jellemzés, nézet és kritika) szabadsága ugyanis tényállításra is kiterjed [36/1994. (VI. 24.). AB. hat. indokolás III/2/2.]. Ennek azonban nem a tényállítás - törvényi tényállás szerinti - fogalma ellenében, hanem akkor van jelentősége, ha az ilyen tényállítás becsületsorbitásra objektíve alkalmas is. A tényállítás (híresztelés stb.) törvényi tényállás szerinti fogalmának megvalósulása szempontjából az adott megnyilatkozás önmagában - s nem pedig alapjogi viszonyban - vizsgálendő.

Ha a megnyilatkozás tényállítás (híresztelés stb.), akkor kell azt vizsgálni, hogy a becsület csorbitására objektíve alkalmas-e. Ha a tényállítás becsület csorbitásra objektíve nem alkalmas, akkor a cselekmény nem tényállásszerű, tehát nem bűncselekmény.

Ha a tényállítás becsület csorbitására objektíve alkalmas, akkor a cselekmény tényállásszerű. Ekkor kell vizsgálni a jogellenességét.

A becsületsorbitásra egyébként objektíve alkalmas tényállítás (híresztelés stb.) nélkülözi a jogellenességét

- ha hivatalos személy által a hivatali hatáskörben ügyintézés során és azzal összefüggésben történt [ami nem más, mint a hivatásbeli kötelesség teljesítése; BH 1991/338.; 1994/295.; 1998/570.; EBH 295.; 846.];

- ha ügyfél által peres, vagy más jogilag szabályozott (hatósági) eljárásban, jogosultság, illetve kötelezettség gyakorlása során, az adott eljárás tárgyát képező ügy érdekével összefüggésben történt; ideértve a hatósági ügyet megindító magatartást (beadványt) is [BJD 1195.; 3556.; 4167.; EBH 4.; 87.; 1011.; 2004/267.; 2004/305.; 2009/135.];

- ha a véleménynyilvánítás (bírálat, jellemzés, nézet és kritika) szabadsága alá tartozik és hatóság vagy hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus vonatkozásában, annak e minőségére tekintettel történt [36/1994. (VI. 24.) AB hat. 3.].

Ezekben az esetekben a kifogásolt cselekmény szintén nem bűncselekmény, azonban ennek oka nem a tényállásszerűség hiánya, hanem a jogellenesség - tehát társadalomra veszélyesség - hiánya [Btk. 10. § (2) bek.].

Viszont ezekben az esetekben sincs jogellenesség hiánya, ha a megnyilatkozás szándékosan, vagy a foglalkozási, hivatásbeli kötelesség gondatlan megszegéséből fakadóan hamis közlés, vagy

gyalázzkodó tartalmú [36/1994. (VI.24.) AB hat. indokolás III/2/2.].

Ha a kifogásolt cselekmény olyan tényállítás (híresztelés stb.), ami becsületsorbitásra objektíve alkalmas és a jogellenesség hiánya sem állapítható meg, akkor merülhet fel annak kérdése, hogy van-e olyan közérdek, vagy jogos magánérdek, ami a tényállítás megtételét indokolta (indokolhatta). Ha pedig ilyen megállapítható, akkor el kell rendelni a valóság bizonyítását [Btk. 182. §].

A valóság bizonyítása büntethetőséget kizáró ok [Btk. 32. § e) pont]. „A valós tények közlésének pozitív célja és méltányolható motívuma (közérdek vagy jogos magánérdek) indokolatlanná teheti a megbüntetést. A cél és motívum azonban nem közvetlenül, hanem csupán közvetve, a valóságbizonyítás megengedhetőségének kérdésében való hatósági döntésen és a bizonyítás sikerén keresztül befolyásolja az elkövető büntethetőségét.” [36/1994. (VI. 24.) AB. hat. indokolás II/3/3.]

A tényállítás (híresztelés stb.) valós volta esetén felmentésnek van helye, erre a jogi következtetésre, azonban csak akkor lehet jutni, amennyiben a valóság bizonyítása azt igazolja. Ha azonban a tényállítás (híresztelés stb.) valótlan, illetve a valóság bizonyítása sikertelen, akkor felmentésnek – értelemszerűen – nincs helye.

Kétségtelen, hogy a jelen ügyben kifogásolt, közzétett 2009. április 3-i keltezésű Tájékoztató számos tényállítást tartalmaz, azonban – amint azt az eljáró bíróság helyesen megállapította – azok egyike sem alkalmas becsületsorbitásra.

A Tájékoztató olyan történésről ad számot, aminek a Tájékoztató készítője nem csupán észlelője, hanem érintettje is. Az adott történet a lakóházat üzemeltető és az üzemeltetést igénybe vevő lakók közötti elszámolás konkrét állásáról számadás. Ehhez képest a Tájékoztató valójában a polgári jogi kötelelem egyik oldalán álló általi igény közlése a másik fél felé.

A már kifejtettek értelmében a becsület csorbitására általában alkalmas az olyan tény állítása, híresztelése, ami valósága esetén büntető, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat a sértett ellen.

Ettől különbözik azonban a polgári jogi kötelemből származó igény, illetve annak érvényesítése, amihez – értelemszerűen – nem olyan társadalmi megítélés kapcsolódik, mint fegyelmi, szabálysértési, vagy büntetőügyhöz. Ennek nyilvánvaló indoka a polgári jogi kötelelem természete.

Önmagában a tartozásnak, a tartozás megkérdőjelezésének és az ebből

fakadó nem fizetésnek a ténye - szemben a felülvizsgálati indítvány álláspontjával - nem alkalmas becsületcsorbításra. Különösen nem azok előtt, akik szintén a társasház lakói, ekként a társasházi döntéshozatal részesei.

Ellenkező esetben büntetőjogilag is eleve védett lenne egy polgári jogi kötelelem teljesítési szakasza, vagyis az elszámolás mikéntje.

Nyilvánvaló azonban, hogy mindez csak olyan tartalmú tényközlések esetében helytálló, amelyek csupán magatartás leírásai, nem gyalázkodók és egyike sem vonatkozik személyes képességre, tulajdonságra.

Észlelt történés tényszerű leírása becsületcsorbításra nem alkalmas, különben a büntetőjog magának az észlelésnek - tehát a következménynek - állítana gátat.

Következésképpen a kifogásolt cselekmény nem tényállásszerű és ezért nem bűncselekmény.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2013. február 5.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Márki Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Székely Ákos s.k. bíró.

A kiadmány hitelével:

*tisztviselő
MV*